

Dagbogsoptegnelser af C. Molbech fra Aaret 1819.

Meddelte af O. C. Molbech.

Foruden den af det Kongelige Bibliothek erhvervede Samling Skrivekalendere, hvis Indhold strækker sig over et Tidsrum af mer end 50 Aar, og hvori C. Molbech i korte, lakonisk affattede Sætninger har nedskrevet sine literaire, historiske og biografiske Iagttagelser paa en Maade, der gjør denne Samling til en værdifuld Nøgle til Forstaaelsen af Livet i hans Samtid, har han efterladt nedenstaaende Dagbogsoptegnelser fra 1819.

Ved deres mere indgaaende Skildring af en kortere Periode, som blev af varig Betydning for hans senere Livs Udvikling, afvige de dog ikke lidet fra de ovennævnte Kalenderoptegnelser i Almindelighed og give et nærmere Indblik i en Karakter, hvis ydre Tilsyneladelse ofte var haard og frastødende, men hvis Inderste forekommer blødt og følelsesfuldt — efter Tidens Særpræg ofte sentimentalt; samtidig give de en fyldigere Skildring af den Kreds af Personligheder, hvori han daglig færdedes, og som bestod af ikke faa af Kjøbenhavns mere kjendte Mænd for 50 Aar siden.

I denne dobbelte Betydning søger Meddelelsen sin Berettigelse til Offentliggjørelsen af efterfølgende Personalialia.

De allerfleste af de her nævnte Personligheder ville være saa vel kjendte, at nærmere Omtale i Noter maa anses for overflødig.

Matthæus, VI, 33, 34. 31 Januar. Søndag. Gud være evigen lovet og hans Navn priset! Han har skienket mig mangan af Livets gode Gaver, og langt over min Fortieneste. Han har ogsaa borttaget mangan Sorg og Ulykke fra mig; og mangan Sorg er vel overgaaet mig til min Siæls Bedste. Til Ham, den Evige, vil jeg vende mit Hierte, at han maa skienke det Fred og stille den Uro, der jævnlig forstyrrer mit Indre og tærer min Siæls Kraft. Gud være ogsaa med alle dem, jeg elsker; og husvale deres Lidelser og Sorger, der ere mig nærmest og hvis Kummer jeg ofte føler — ak maaskee dog aldrig saa dybt som jeg burde.

Besøg af Professor Nyerup om Formiddagen. Han bragte mig en Subskriptions-Plan paa et Quartalskrift: Breve og Beretninger fra danske Reisende, som han vil udgive; sagde mig, at han d. 12 Marts er 60 Aar. Jeg ønsker ret hiertelig, at vi endnu ret længe maa beholde ham!

Begyndte en Recension til Literatur-Tidende over Thieles Folkesagn. 1ste Samling. — Deichmann¹⁾ var hos mig, og vilde spadsere med mig; men jeg havde bestemt at ride, og reed fra 1½ til 3; var et Øieblik inde hos Pr. Bruun i Taarnby. Veiret ikke saa klart og skjønt som forrige Dag; men mildt som i April og stille. — Ogsaa af Justitsraad Langberg²⁾ modtog jeg om Formiddagen et Besøg og en Gratulation. Han talte mest om sin ældste Søn. — Om Middagen spiste jeg hos Fru Lange³⁾, hvor, foruden de sædvanlige Gæster, Bruun⁴⁾, Bolette⁵⁾ og Præsten Rothe, nylig forflyttet til Vartov Menighed, ogsaa vare. — Jeg befandt mig vel og var ret fornøiet. Saaledes gik jeg om Eftermiddagen til Langberg; men gik derfra med et forstyrret Humeur. Det forekom mig, at Hanne⁶⁾ ikke var ganske oprigtig. Hun og Marie⁷⁾ skulde til Olsens⁸⁾; dette var afgjort. Dog sagde hun, at hun havde bestemt at blive hjemme, naar jeg blev der. Hun ønskede vist ikke det sidste ret oprigtigt. Jeg veed ikke, hvad der pludselig forstemte mig og forbittede mit Sind — uden Tanken paa det usle Væsen, der skal gjælde for noget virkeligt, og er kun tom Glimmer og Forfængelighed. Og dette, og Selskabet der, og Omgangen med Baggesen kan Hanne ønske og finde Behag i! — Jeg forstaaer endnu ikke hendes Charakter. Hvorledes kan saa stor en Siælereenhed forenes med en kiendelig Higen efter at nyde et Verdensliv, hvortil en saadan Reenhed og et stille, fromt Gemyt dog ingenlunde passer? Nu har jeg atter for mange Dage en bitter Erindring; og med hver Dag stiger Uvishedens Uro i mit Sind. Gud allene veed, hvorledes den vil ende.

¹⁾ Jacob D. 1788—1853, bekendt Boghandler og Medejer af den Gyldendalske Boghandel.

²⁾ Justitsraad, Dispacheur Knud Engelbreth L., 1760—1833.

³⁾ Mulig Marie Kirstine, f. Bang, Moder til Literaten Johannes Chr. Lange, 1785—1850, en Ven af nedennævnte Prof. med. Howitz.

⁴⁾ Rasmus Emil B., 1790—1819, Molbechs Ven, Lector i Anatomi og Professor ved Kbh. Univ.

⁵⁾ Ovennævnte Boghandler Deichmanns Hustru Bolette født Gyldendal.

⁶⁾ H. Langberg, 1793—1879, siden Molbechs Hustru og ⁷⁾ Marie L., † 1885, g. m. cand. pharm. Windersleff, Døtre af Dispacheur L.

⁸⁾ Etatsraad, Theaterdirecteur Gottsche Hans O., 1760—1829.

Jeg gik til Moldenhawer, og tilbragte en halv Time allene hos ham ikke ubehageligt. Han var meget godmodig; talte endeel om Sagerne i Holsteen, og jeg forebragte ham Indholdet af det Brev, jeg nylig modtog fra Geheimeraad Moltke i Aalborg, hvorpaa han ikke meget vilde indlade sig. Jeg bør oftere end hidtil saaledes aflægge et Besøg hos ham, hvortil Søndag Eftermiddag vel kan være Leilighed.

Om Aftenen hos Deichmanns; Sibbern og hans Kiæreste, som jeg første Gang saae, Heise¹⁾, Rosenvinge²⁾ og hans Kone; Petersen³⁾ var der. Jomfru Ibsen⁴⁾ er meget lille, et ret vakkert Ansigt, forstandigt, deilige Øine; men ingen egentlig Ynde og ingen smuk Profil. Et meget behageligt Selskab; men jeg var ikke munter eller glad. Sibbern desmere. Hvor gode ere dog alle disse Mennesker!

1 Februar. Meget lidt arbeidet. Læst om Constantin hos Rothe, Schlosser, Müller og Planck.

Om Eftermiddagen modtog jeg et Brev fra Fru Rahbek af 31 Jan. Jeg kan ikke negte, det glædede mig saare meget, og var langt, langt venligere og hierteligere, end jeg havde ventet. Det er endog næsten, som om det kunde være skrevet for 4 Aar siden, eller mere; og jeg kiender hende deri ganske igien.

Jeg var om Aftenen hos Prof. P. E. Müller. Hans fortræffelige Charakter og hans Kones Elskværdighed bliver mig stedse klarere, og deres Omgang kiærere. — Fru Schnell⁵⁾ interesserede mig som sædvanligt. Hendes Talent til Samtale og hendes meget gracieuse Munterhed gjøre hende i høi Grad indtagende. Blandt Selskabet var Fru Casalis, en Datter af Tutein⁶⁾, gift med en Kiøbmand i Montpellier for 17 eller 18 Aar siden. Hun har i

¹⁾ Carl Johan H. 1787—1857; Oversætter, Seminarieforstander, død som Sognepræst i Birkerød.

²⁾ Jurid. Professor J. L. A. Kolderup-R., 1792—1850.

³⁾ Fr. Chr. P., Professor i Filologi, 1786—1859.

⁴⁾ Christiane M. D. C. J. Ipsen, 1799—1870, siden Sibberns Hustru, Dtr. af Havneskriver L. F. I.

⁵⁾ Charl. Amalie S., f. Stub, Søster til P. E. Müllers Hustru.

⁶⁾ Peter Adolph T., 1797—1885, til Marienborg, Godsejer og Folketingsmand.

al denne Tid ikke været i Danmark, men elsker det, som da hun forlod det, og taler dansk som een der aldrig havde forladt Fædrelandet — en interessant, livelig og smuk Kone.

2 Februar. Skrev om Morgenen til Fru Rahbek.

Modtog min Bestalling som Professor og den mig anviiste Gratification af 200 Rbdlr. Sølv, hvoraf jeg har bestemt at henlægge det Halve i det mindste til ud paa Sommeren.

Adler¹⁾ var paa Bibliotheket for at spørge om et Manuscript til Prinds Christian (Ulrik Petersens Beskrivelse over Slesvig). Det fandtes der ikke; men er uden Tvivl i det Geh. Archiv.

Om Aftenen hos Engelstoft — et behageligt og interessant Selskab. Der var ikke mindre end 15 Professorer; Bruun og Howitz²⁾ vare der ogsaa; Dr. Mynster, Deichmann, Adler o. fl. Det glædede mig, baade at see en saa talrig Forsamling af for-tiente og lærde Mænd, og at der ved vort Universitet kan findes saa mange Professorer, der alle staae i et venskabeligt Forhold. — Etatsraad Thorlacius viser mig altid en meget venlig Deeltagelse. Jeg modtog her ogsaa endeel Lykønskninger, som jeg har Grund til at troe vare vel meente.

3 Februar. Om Formiddagen havde jeg Audients hos Prinds Christian. Jeg talte meget kort med ham; men han var meget venlig. Captain Schwartz traf jeg og talte længe med; ligesaa en rask, og interessant ung Sø-Officeer Lieut. Falsen, der har været i Egypten, Constantinopel m. m. og nu lægger sig her efter sin Hiemkomst alvorligen efter det arabiske Sprog. Veiret udmærket skjønt, fuldkommen klart, lidt Nattefrost. Jeg red en deilig Tour, og spiste om Middagen hos min kiære Bruun med Rosenvinge og Over-Auditeur Clauswitz. Vi blev alle meget muntre; og jeg morede mig fortræffeligt og befandt mig særdeles vel. — Den hele glade Scene forandredes pludseligt, da vi endnu Alle sad efter Bordet i lystig Samtale. Min Søster kom med Skræk og Taarer for at hente Bruun til Fru Carlsens Olavia, der laae i Krampeslag. Vi ilede derhen; B. anvendte passende Midler,

¹⁾ Johan Gunder A., 1784—1852. siden Cabinetsecretair hos Chr. VIII.

²⁾ Frantz Gotthardt H., 1789—1826, Læge; Bruuns Ven.

og hele Faren var i sig selv ikke betydelig; men jeg saae levende for mit Øie hvad sand Moderfølelse er, og hvorledes Alt i Verden maa forsvinde for denne.

Jeg var siden hos Langbergs og tilbragte en Times Tid allene med Hanne og Marie, da Forældrene og Brødrene ikke vare hjemme. Denne Time var meget forskiellig fra en Aften i Slutningen af October, som jeg ogsaa tilbragte allene med begge Søstre og da jeg læste for dem Øhlenschlägers Lille Hyrdedreng. — Min Munterhed forsvandt her ganske, og mit hele Nervesystem blev atter paa en fordærvelig Maade angrebet. — Hertil kom, at Hanne kort før jeg gik bebreidede mig min store Irritabilitet, og at jeg ofte og let „kunde blive vred paa hende“, — men ikke paa Marie. Jeg følte disse Ord dybere, end hun selv troede; hvor lidt værdig er jeg til at nærme mig denne rene og fromme Siæl, og hvorledes tør min brødefulde Natur gjøre hende Bebreidelser! — Midt under dette følte jeg min evige Kiærlighed til den søde Pige saa levende, som nogensinde — og tillige den bittere Smerte over en Ulykke, der aldrig trættes af at forfølge mig.

4 Februar. Befandt mig ikke vel. Om Middagen spiste jeg hos Fru Carlsen¹⁾, som laae til Sengs. Heise fra Fyn var paa Bibliotheket og talte atter om Athenæum, hvortil han gjerne vilde levere nogle Platoniske Dialoger.

Om Eftermiddagen hos Fru Rahbek fra Kl. 6 til 8. — Jeg fandt hende uforandret, og det forekom mig næsten, som det var 2 Dage, og ikke over 2 Aar siden jeg talte med hende. Jeg var ikke vel, og slet stemt; og hun fandt mig maaskee kold og uinteressant. Over en heel Time talte hun uophørlig om Feldborg²⁾ — en mere uudtømmelig, end interessant Materie. — Irlænderen Repp kom tilsidst, et ungt Menneske, der synes at behage Fru R. — Rahbek saae jeg ikke. — Da jeg var kommen hjem, skrev jeg et Brev til Hanne, som dog maaskee er alt for mørkt til at sendes hende. — Jeg var en Times Tid nede hos

¹⁾ Else Margr. C., f. Nyhuus, gift med Christen Rasmussen Carlsen p. Gl. Kiøgegaard, der blev adlet 1817 og døde Aaret efter.

²⁾ Andreas Andersen F., 1782—1838, Literat

Deichmanns. Frøken Recke fra Fredensborg var kommen i Gaar; hun forekom mig virkelig smuk i Aften, skøndt høiere, end det næsten kan gaae an. Hendes naive Væsen og muntre Overgivenhed klæder hende meget godt. Aand har hun ikke; men hiertelig er hun vist i høi Grad.

5 Februar. Læste i Wiener Jahrbücher der Litteratur (1818. 2. Bd.) nogle gode Recensioner, hvoriblandt een (S. 31—35) over Schlossers Weltgeschichte, som tillægges megen Roes. Rec. bemærker dog ogsaa, hvad jeg har fundet, at Forfatteren ved sin alt for udelukkende Stræben efter at fremstille det Enkelte i fuldstændig Sammenhæng og ved sin overordentlige Rigdom paa samlede og sammenpressede Facta, jævnlig har forsømt at give os den levende Anskuelse af Tider og historiske Charakterer, som vi ønske og fordre af Historieskriveren. — Sammesteds (S. 17—31): Die Geschichte der Deutschen von C. A. Menzel 1. 2. 3 Bd., et Værk hvormed jeg maa gjøre mig nøiere bekendt, hvortil ogsaa de af Recensenten meddeelte Prøver indbyde.

Jeg var om Aftenen i Selskab hos Moldenhawers, hvor der var mange Folk, og hvor jeg i Særdeleshed morede mig med at tale med Præsten Rothe, og med Etatsraad Schmidt Phiseldeck, hos hvem jeg kom til at sidde ved Bordet. Denne Mand har for mig noget særdeles interessant og tiltrækkende. Hans aandfulde Physiognomie skuffer ikke, og hans Tale er baade kjernefuld og træffende. Forstanden er vel uden Tvivl meget, men ikke eensidigen uddannet hos ham; og man erfarer let, at Verdenskundskab er hos ham forenet med philosophisk Speculation.

6 Februar. Om Aftenen hos Langbergs og meget munter. Hanne var usigelig indtagende og elskværdig, og Marie ikke mindre underholdende. Men vist er det desværre, at disse og mange flere Besøg hos Fruentimmer, med hvilke man, som Goethe siger, paa en saa yderst behagelig og lykkelig Maade ødsler sin Tid, borttager mere af min, end jeg næsten kan forsvare. — Og dog — hvorfor skulde jeg vel unddrage mig selv de Timer, hvori jeg kan glemme det Sørgelige i min Tilværelse, og nyde Livets Glæde uden Nag og Kummer? — Det kommer

an paa, om jeg ogsaa, naar det gielder, kan lære at undvære disse Timer.

7 Februar. Søndag. Aflagde et Besøg om Formiddagen hos Fru Carlsen og Fru Lange. Min gode Bruun traf jeg ikke, da jeg vilde ønsket ham til Lykke paa hans 29de Fødselsdag. — Fru Lange bad mig til Middag, hvilket glædede mig meget. Major Rothe var der, som nylig er kommen hjem fra en Reise i Frankrige og Øvre-Italien, og snakkede mere derom (ja næsten uophørlig ved Bordet), end jeg gad hørt. I Italien havde han reist med Ingemann. Alle Mennesker reise — jeg allene kommer aldrig mere uden for Danmark!

Bruun var om Aftenen hos Mad. Jürgensen. Hun havde ikke budet mig, og jeg har alt i nogen Tid erfaret, at hun har behaget at blive unaadig paa mig. Jeg reflecterer ikke meget derpaa. Bruun sagde mig, da jeg fulgte ham hjem, at det var ham meget ukjært, og mig var dette langt kjærere, end at tilbringe Aftenen hos Jürgensens.

Jeg var en Times Tid om Aftenen hos Langbergs, og i det bedste Humeur den hele Dag, uagtet Veiret var yderst slet, som jeg længe har været. Om Aftenen hos Fru Carlsen, hvor jeg ikke synderlig morede mig. — Fru Langberg¹⁾ bad mig til Tirsdag Middag.

8 Februar. Havde om Formiddagen Audients hos H. M. Kongen, som jeg takkede for min Forfremmelse, og for det mig forundte Gratiale. Kongen var meget venlig og naadig, og jeg erindrer mig ikke at have havt en behageligere Audients. Han talte i 4 eller 5 Minutter med mig om Catalogen, og yttrede meget Interesse for dette Arbeide, men tillige, at Langvarigheden, som dermed er forbunden, ikke var ham kjær.

Spiste om Middagen hos Deichmanns. Lieut. Recke ved Veicorpsset med hans unge, godmodige og elskværdige Kone (en Jomfru Petersen fra Fredensborg) vare der. — Om Eftermiddagen Visit hos Fru Olsen; hvor der som sædvanligt var koldt, precieust og kiedsommeligt. En meget interessant Time tilbragte

¹⁾ Birgitte Marie L., f. Jacobsen, † 6. 9. 1829.

jeg derimod hos Prof. Müller. Vi talde mest om Folkesagnetes Natur, og om Begrebets Omfang kunde jeg ikke ret blive enig med ham. Mig forekommer det, at man, i det mindste i at samle dem, maa adskille de egentlig historiske Sagn fra de øvrige; thi ellers kunde man jo gjerne tage den største Deel af Saxos første Bøger med i en Samling af danske Folkesagn.

9 Februar. Om Middagen hos Langbergs. Ved Bordet morede jeg mig ikke; men en meget behagelig Time tilbragte jeg efter Bordet allene med Hanne og Marie, der om Aftenen skulde til Etatsraad Stoud¹⁾. Hvor gode, naturlige og elskværdige ere dog disse Piger! — eller ogsaa findes disse Egenskaber aldrig hos noget Fruentimmer. — Maatte Gud dog forunde mig det, hvortil jeg mere og mere indskrænker mit hele jordiske Livs Attraa, og som kun den uovervindelige Frygt for at synke dybere i det Uheld, jeg aldrig kan undflye, holder mig tilbage fra. Thi kan jeg vel længere tvivle om, at den hulde, elskede Piges Hierte kan blive mit?

Jeg var om Aftenen hos Viborgs²⁾, og for første Gang der i Selskab med Fru Carlsen og min Søster. Ved Bordet var megen Munterhed.

10 Februar. Begyndte paa de physiologiske Octaver i den medicinske Catalog. Med Quarterne seer det langvarigt ud. Lunding³⁾ har i Aar kun været der en eller to Gange.

Denne og forrige Dag skyllende Regn; et Veir som i April. Om Aftenen i det skandinaviske Selskab. Her forelæste Etatsraad Collin en Beretning fra Gouvernementet i Trankebar om Missionsvæsenets Tilstand paa dette Sted, og om dets hidtil værende Virkninger, der skildredes som ganske ringe i Forhold til de anvendte Kræfter. Neppe 2000 indfødte Hindu-Christne findes i de 3 Menigheder i Trankebar og i Districtet, og disse ere det kun af Navn; i Hierte og Sind vedblive de endnu stedse at hænge ved deres Forfædres Religion og Caste-Forskiel. — Beretningen gik ud paa at give Missionen en anden Bestemmelse,

¹⁾ Frederik S. 1759—1823, Deputeret i Generaltoldkammeret.

²⁾ Erik Nissen V., 1759—1822, Professor ved Veterinairskolen.

³⁾ Conrad Mathias L., 1791—1829, Dr. med., siden Prof. med.

ansætte flere Præster og oprette nye Skoler. Ingen af de danske Besiddelser er mere ubekendt her hos os, end Trankebar. Her forekom dog et og andet til Stedets Statistik.

11 Februar. Læste endeel i Buchholz Journal für Deutschland af denne Forfatters Philosophische Untersuchungen über die Römer, der just ikke særdeles behager mig. Det er en Blanding af lidt Historie — og den ikke meget ordentlig eller sammenhængende fortalt — og en Mængde opskruet Raisonnement og moderne Anskuelser, indpodede i de gamle Begivenheder, som ikke er efter min Smag, saaledes som Müllers gedigne Betragtninger. — Adskilligt læste jeg ogsaa i Riegels Kirkehistorie (deriblandt i 2. Deel en Udsigt over Midlerne til Christendommens Udbredelse, der forekom mig fyndig og vel skrevet) og i en ny Bog af Prof. Stenersen (Udsigt over den lutherske Religion, med en Indledning om Kirkens Tilstand før samme), der synes mig bedre skrevet, end jeg havde formodet, og upaatvivlelig bedre, end om Grundtvig havde skrevet den.

12 Februar. Bruun fortalte mig, at han er bleven ansat som Lector Anatomiae, med 400 Rdlr. Løn, foruden 300, som Prosector. — Han skulde spise hos Brandis om Middagen. — Jeg besøgte om Eftermiddagen Hanne og Marie paa deres Værelse høit oppe i 4de Etage, og blev der et Qvarteers Tid. — Modtog et Brev fra Hs. Ex. Geheimeraad Bülow i Fyen, som gjorde mig meget glad, og satte mig for den øvrige Deel af Dagen i en lykkelig Stemning. — Om Aftenen med Deichmann hos Viborgs.

13 Februar. Skrev til Geheimeraad Bülow; sendte ham Afskrift af Fortegnelsen over Hørbergs Efterladenskab af Malerier etc., meddeelte ham mine Planer til historiske Arbejder, m. m. — Skrev ogsaa til Etatsraad Olsen, som jeg sendte Ansøgningen fra Werlauff og mig om Fribillet til Theatret. — Om Aftenen gik jeg til Prof. Müller for at sige Fru Schnell Farvel; men blev der ikke, da jeg ikke var stemt til at høre den kiedsommelige, drillende Spøg, hvormed Damerne modtog mig.

Jeg læste Heibergs Skuespil: Tyge Brahes Spaadom, hvori jeg fandt smukke Vers og lidt Indhold. Ikke desmindre behagede det mig mere, end jeg havde ventet, ved de nationale

Træk og Reminiscentser, som det ikke mangler; skøndt Chr. IV er langt fra at være den kongelige Helt man venter sig.

Mit Fædreland! endnu hænger min Siæl ved dig med sin varme Ungdomskiærlighed! — Du er endnu mit Hiertes Glæde, min Stolthed og mine Kræfters Støtte. Gud skienke mig den Naade, at jeg maatte kunne offre dig, mit elskede Land! de Evner jeg kan raade over, de Dage, jeg af Livet har tilbage, og hvad der ligger af Kraft og Virksomhed i min Aand. Meget er det ikke, og mindre, end det er, vil det maaskee med Aarene blive; men selv et ringe Offer forsmaaer du jo ikke, og Gud selv seer jo ogsaa paa Villien.

14 Februar. Søndag. Et fortræffeligt Veir — fuldkommen klart, behageligt som paa en snuk Aprildag. Jeg reed om Middagen, og spiste siden hos Viborgs. — Bruun var hos mig om Morgen. — Skrev om Constantin, og Religionsforandringen under ham. Med mit Arbeide gaaer det for langsomt.

Bal om Aftenen hos Deichmanns. Jeg laae hos Bruun om Natten. Han hentede mig Kl. henimod 12, da Bolette var syg, og han derfor ikke kom hos D. — Om Aftenen var jeg et Par Timer hos Langbergs, hvor Maria morede mig som sædvanligt. Justitsraaden var utilfreds med, at jeg ikke blev der, og yttrede det med sin ikke sieldne Mangel paa al mulig Levemaade og Delicatesse.

15 Februar. Hos Fru Lange om Formiddagen for at gratulere til hendes Fødselsdag. Der var som sædvanlig en meget talrig Forsamling af spisende, drikkende og snakkende Mennesker. Major Prangen behager mig meget. Major Pedersen fra Sorøe, som jeg længe ikke har seet, var der, og klagede over, at jeg ikke besøgte ham. — Hvorledes skal jeg overkomme at besøge alle dem jeg kiender, og virkelig gjerne undertiden vilde see? — Ogsaa til at indrette sig til Besøg hører en stor Oeconomie med Tiden, som jeg desværre ikke besidder.

Om Eftermiddagen, i et fortræffeligt Veir, gik jeg en Tour med Fru Deichmann og vi besøgte Fru Viborg, der ikke var ganske vel. — Om Aftenen gik jeg til Langbergs. Der var noget, som hindrede min ellers ret heldige Stemning fra at yttre sig

og det var, som jeg anede, at min Glæde skulde spildes. Kort før jeg skulde gaae, vilde jeg flye Hanne et Brev, jeg i Vinter fik fra Nicholl; ved den Leilighed fik jeg den første Billet, jeg i Fior modtog fra hende, op af min Tegnebog — og ikke saasnart havde hun seet den og faaet den i sin Haand før hun rev den i Stykker. Det er ubeskriveligt, hvor dette gjorde mig ondt, og hvorledes det smertede mig til det Inderste. Jeg kunde ikke skiule det, og ilede bort, for allene med mig selv, at overgive mig til den bittere Følelse, som denne Scene efterlod sig hos mig, og som jeg aldrig nogensinde vil kunne glemme. Denne lille Seddel var mig saa hiertelig kiær; jeg havde saa mangfoldige Gange læst den, og baaret den om med mig — og nu skulde den just saaledes frarives mig og tilintetgiøres af den samme Haand, fra hvem den kom! — Gud lade dette dog ikke være mig et saa uheldigt Varsel, som det kunde synes!

16 Februar. Jeg modtog Kl. 1, just som jeg vilde gaae, et Brev, fuldt af Følelse — ja, fuldt af den kiærligste Følelse og den hierteligste Fortrydelse fra den gode, elskelige Hanne. — Hun fortiente et bedre Svar, end de Linier, jeg i stor Skynding skrev — uagtet jeg endnu er ganske bedrøvet over Tabet af den usigelig kiære Billet. — Jeg besøgte Fru Rahbek, og var der en halv Times Tid inden jeg spiste. Hun var saare venlig og elskværdig, Rahbek meget artig, og jeg var ret vel tilfreds med dette Besøg; skiøndt jeg ikke var i den bedste Stemning, og Gangen generede mig. — Om Aftenen hos Deichmanns hvor Sibbern og hans Kiæreste vare. Hun forekom mig denne Aften behageligere, og lidt mere livlig, end første Gang, jeg saae hende.

17 Februar. Mit Humeur er meget slet, mit Mod nedslaaet og min Siæl syg. Gud, naar skulle mine tunge Lidelser engang endes? — Naar skal engang mit Hierte faa Ro, og min Tilværelse vinde en Skikkelse, hvori den ikke af evig fornyede Piinsler sønderrives?

Jeg skrev om Eftermiddagen et Brev til Hanne, som vel fik næsten alt af den mørkeste Farve, der herskede i mit Indre. — Om Aftenen var jeg med Deichmanns hos Rosenvinges, hvor

jeg meget længe ikke havde været. Men syg og forstemt kunde jeg her ikke nyde nogen Munterhed.

18 Februar. Mørkt og traurigt i Veiret, som i mit Væsen. Jeg saae om Aftenen Heibergs Stykke; men fra et slet Sted, Fru Dupuys¹⁾ Loge imellem Pillerne, hvorfra man aldrig burde see et Skuespil, da man er mere paa end udenfor Theatret. — Dandsere fra Stockholm opførte en Ballet (Slavehandleren) med stort Bifald. Ledet, Cabri, Mad. Ledet, Mademois. Brulo og hendes Moder Mad. Brulo vare de fortrinligste. Den første og hans nydelige Kone behagede mig bedst. I den komiske Dands er han uden Tvivl udmærket.

19 Februar. Saae Hanne et Øieblik om Eftermiddagen. Jeg befandt mig ilde, og mit Hierte var sammenpresset. Jeg kunde næsten ikke tale med hende; og Optrinet i Mandags Aftes blev slet ikke berørt. Jeg kunde ikke engang levere hende de to Breve, jeg havde med til hende; men sendte hende dem om Aftenen med en Bog. — Hun skulde til Grev Dohna om Aftenen, for at see franske Comedier. — Først vilde hun ikke gaaet derhen, men Marie overtalte hende. Dette er igjen en Frugt af den uheldige Forbindelse med de franske Frøkener. — Jeg var om Aftenen hos Capt. Holstein, hvis Kones Fødselsdag det var.

20 Februar. Modtog atter et langt og meget kiært Brev fra min ædle Velynder og Velgiører i Fyen. Deri hans Bestemmelse angaaende Hørbergs efterladte Malerier m. m. — Hvor tidt føler jeg mig nedtrykt ved den Tanke, at jeg er meget langt fra at være værdig til al den Godhed, denne fortræffelige Mand bærer for mig. Min eneste Trøst heri er, at min Taknemmelighed skal boe i min inderste og dybeste Følelse, saalænge mit Hierte endnu slaaer. Gud gjøre den Ædle lykkelig i alle hans endnu øvrige Dage, og disse ret mange!

Fra min Broder²⁾ modtog jeg et ret glædeligt og hierteligt Brev, der virkelig fornøiede mig — og dog var det mørkt og

¹⁾ Anna Louise Frederikke, f. Müller, 1803 g. m. den bekendte Komponist Jean Baptiste E. L. C. du Puy, der 1809 af Fr. VI blev tvunget til at forlade Danmark, medens Familien blev her.

²⁾ Vistnok Carl Frederik M., 1785--1864, Overlærer i Nakskov, Professor.

traurigt i min Siæl. — Det var den gode Mad. Deichmanns Fødselsdag, og jeg var der om Aftenen med Deichmanns; mon det er forbi med min Glæde ved saadanne Aftener!

21 Februar. Søndag. Tungt hviler, o Gud! Din Vredes straffende Haand over mig. Mindre led jeg, om den paa een-gang knusede mig, end nu da jeg langsomt fortæres af navnløs Qval, som intet Menneske fatter. Hellige Fader, skienk mig af Din evige Naade den eneste Gave, at ikke Fortvivlelse skal fæste Rod i min Siæl og fortære dens sidste Kraft, og giv mig, af Alt hvad der gjør Mennesket lykkeligt, kun Taalmodighed! — Ja, er der Vei til Redning endnu aaben for mig, da lad den vorde mig aabenbaret, at jeg kan undflye Dødens og Fordærvelsens vildsomme Veie, hvor det synes mig, som mine Fied alt have ført mig hen. Skulde jeg da paa denne Vei drage det elskede Væsen med mig, som mit Hierte hænger ved med al den Følelsens Varme, der endnu kan opfylde det? — Eller skal jeg flye hende og mit jordiske Livs sidste Haab — og hvorledes skal jeg borttage den Bedrøvelse, jeg derved vil forvolde hende — hvorledes udslutte min store Brøde i den Elskedes Øine? — Hvor piinlig og frygtelig er min Tilstand, svævende imellem to Afgrunde — og hvo viser mig det frelsende Lys i Dødens Mørke?

22 Februar. Fastelavns Mandag. Om Formiddagen et Øieblik hos Bruun. Bolette, hendes Moder og Søster, Kammerjunker Rawert¹⁾. — Et deiligt Frostveir. Jeg gik Volden rundt ud til Sibbern, hvor Deichmanns, Fru Gyldendal, Jomfru Ibsen²⁾ og alle hendes Brødre vare i Besøg. Brødrene ere de smukkeste Drengbørn, jeg længe har seet.

Om Eftermiddagen talte jeg med Hanne, der skulde til Clausens³⁾. Hun {var sort klædt og i høieste Grad indtagende og elskværdig. — Jeg gik derfra ud til Fru Rahbek, hvor jeg blev til Kl. 7, og blev meget 'opmuntret. Hun var yderst livlig og behagelig; vi saae det engelske Digt: The Tour of Dr. Syntax

¹⁾ Industrihistorikeren Ole Jørgen R., 1756—1851.

²⁾ Sibberns før omtalte Forlovede.

³⁾ Henrik Georg C., 1759—1840, Stiftsprovst.

in search of the picturesque¹⁾, igiennem, hvilket morede mig særdeles meget. Digtet er yderst underholdende og grundigen komisk; man interesserer sig for Helten, omtrent som for Don Quixote; Kobberne ere for det meste meget karakteristiske, undertiden for meget Caricaturer.

23 Februar. Skrev til Carl²⁾ og til Prof. Bloch i Roeskilde, til Svar paa hans Brev af 31 Januar. — Jeg var syg og usigelig nedslaaet. — Red til Castrup, spiste hos Møller, og prøvede en Ridehest, som jeg ønskede, jeg kunde købe af ham og havde Leilighed til at holde. Jeg red først ind igien Kl. 5 om Eftermiddagen. — Om Aftenen hos Langbergs, hvor jeg dog tilsidst blev noget munter; men det gik mig som sædvanligt, Samtalen med Hanne virkede med en uimodstaaelig Voldsomhed paa mine Nerver, og jeg forlod hende, angrebet af en dødelig Mathed.

24 Februar. Fandt mig om Morgenens bedre, end jeg havde ventet. — Jeg modtog Brev fra Hiort, af 30 Januar (fra Rom). Han skriver deri ikke et Ord, om naar han vil reise tilbage, og intet om sine herværende Forhold, eller om sin egentlige Virksomhed i Rom. Hans Brev var iøvrigt mere sammenhængende og interessantere, end noget af dem, jeg tilforn har faaet fra ham. — Jeg skrev et langt Brev til Hammarskiöld³⁾, hvori jeg ogsaa bad ham med næste Post at besvare nogle Spørgsmaal angaaende Hørbergs Efterladenskab. — I Neue Allg. geogr. Ephemeritha IV Bd. læste jeg et meget interessant Stykke: om Syriens Folkefærd, især Beboerne af Libanon. — Meget for mig nyt om Druserne, Moroniterne og andre af disse Nationer, der hverken, saa at sige, ere Christne eller Hedninger, og hvoraf særlig Drusernes Religionsprinciper ere høist besynderlige, og dog deres Moralitet langt renere, end man skulde vente sig. — Om Aftenen allene hos Deichmann og hans Kone, og spillede et Parti Schak, som vel er det 1ste i et heelt Aar. — Baggens Trylleharpe spilledes, og blev udpebet.

25 Februar. Et usigelig deiligt Veir; klar Luft, varmt Sol-

¹⁾ Af Combe, 1820 oversat af Rahbek.

²⁾ M.'s Broder, se S. 267.

³⁾ Lars H., 1785—1827, Forfatter og Bibliothekar i Stockholm.

skin; en Mængde Folk spadserede paa Volden. — Om Middagen hos Fru Carlsen. Om Aftenen allene hos Fru Deichmann og Hanne D.¹⁾ Deichmann var hos Engelstoft.

26 Februar. Jeg var om Eftermiddagen nogle Øieblikke hos Langbergs; men hvad Glæde har jeg af disse Besøg? — Mit Sind er nedtrykt og mit Hierte sygt; kun en Magt, høiere end alle jordiske Kræfter, kan læge det.

Mad. Frederichsen besøgte jeg, for at bringe hende nogle Penge til Fru Borch. Jeg finder hende ogsaa efter hendes Giftermaal uforandret. Det er en interessant Kone, med en livlig, aandfuld Natur, og uden Affectation.

27 Februar. Øhlenschlägers Ludlams Hule, der, siden den første Vinter, da den blev givet, har været henlagt, spilledes i Aften. Der blev pebet af nogle Faae; en ny Tumult opstod; Politidirecteuren traadte frem foran Scenen og paabød Rolighed i Kongens Navn. Man raabte i Parterret: Kongen leve! og Støien ophørte virkelig.

Min gode Søster Louise besøgte mig om Aftenen og drak The hos mig. Det var første Gang i Vinter. Jeg var siden hos Henderson²⁾, og glædede mig som sædvanligt ved at tale en halv Times Tid med denne fortræffelige Mand og hans blide, ret elskværdige Kone. Jeg gik fra ham ud til Viborgs, hvor Deichmanns vare, og hvor jeg kiedede mig.

28 Februar. Søndag. Endte min Recension over Thieles Folkesagn, og bragte Prof. Müller den. Nyerup besøgte mig om Formiddagen, og længere hen Dons³⁾. Jeg mener, at det er anden eller 3die Gang han har været hos mig siden jeg har boet hos Deichmanns. Han er i de sidste Aar næsten ubegribelig forandret; og hvad der i hans Udvortes især er paafaldende, er at han, uagtet de Sorger, som hans Øiensvaghed har foraarsaget ham, der i et Par Aar har gjort ham næsten blind, er bleven meget fed. Jeg maa desværre erkiende, at jeg alt for meget har

¹⁾ Deichmanns Søster.

²⁾ Ebenezer H., Præst ved den engelske Kirke i Helsingør.

³⁾ Forfatteren Poul D., 1783—1843. Fuldmægtig i Enkekassen, M.'s og Grundtvigs fælles Ven.

forsømt ham; og, uagtet vi aldrig mere kunne harmonere som tilforn, burde jeg dog oftere besøge ham og føle mere venligt for ham, end jeg har gjort. Han var dog min første Ungdomsven, og var mig længe tro, indtil Grundtvig fængslede ham.

Jeg besøgte om Middagen Clausens, blev budet der og morede mig ret vel. Line¹⁾ behager mig særdeles meget. Med en god og dannet Forstand (maaskee lidt vel meget Forstand) forener hun en vis rolig Ynde i sit Væsen, der er meget indtagende, og hun er et af de Fruentimmer, jeg allerhelst taler med. Den gode Amtsprovst Hertz fra Roeskilde var der med hans Døttre og Sønner og en heel Flok af Kiærester. I det Hele morede jeg mig i dette Selskab, men endnu mere hos Langbergs, hvor jeg kom i Tusmørket og tilbragte et Par Timer, først allene med de søde, elskværdige Piger, siden med de Øvrige. Saaledes nyder jeg vel endnu mangan lykkelig Time, som jeg ikke nok erkjender; men naar skal den Time komme, da jeg nyder det Gode med Rolighed og uden Frygt for en ængstende Fremtid?

1 Marts. Om Aftenen hos Buntzens²⁾, hvor jeg meget længe ikke har tilbragt en Aften. Der er ikke meget underholdende, naar Heiberg er der, thi hele Samtalen og al dens Interesse optages da af Fru B., ham og hans Moder. — Heiberg foralte mig her først, at baade han og jeg havde erholdt det Kongl. Reise-stipendium paa to Aar — en Tidende, der var mig temmelig uventet, og mere, end den maaskee har været Heiberg.

2 Marts. Skrev til Fru Guldencrone³⁾. — — Fra min Fader har jeg nu meget længe intet hørt — og alt for længe er det ogsaa siden jeg skrev ham til. — Til Fru G. skrev jeg bl. a. ogsaa om Fru Rahbek og om det fornyede venskabelige Forhold, som Gud give Varighed!

3 Marts. I denne Maaned maa det udføres, hvad jeg er i Stand til at bringe til Ende af min historiske Skildring af Hierarchiet; thi længer end til næste Maanedes Begyndelse kan jeg umulig udsætte at begynde paa Fragmentet af Danmarks Historie,

¹⁾ Pauline C., Datter af Stiftsprovst C.

²⁾ Andreas B., 1781—1830, Handelsmand, g. m. Camilla C. V. du Puy.

³⁾ Baronesse Louise Charl. G., f. Comtesse Knuth, paa Moesgaard.

som i det allerseneste til Juni Maanedes Ende — egentlig til Slutningen af Mai — maa være færdigt. — Jeg maa nødvendig være mere flittig, end jeg hidtil i Vinter har været. Men desværre, mine Kræfter ere faa, og mine Adspredelser mange!

4 Marts. Modtog Brev fra Fondet ad usus publicos, hvori meldes mig, at Hs. Majestæt har bevilget mig 400 Spec. aarlig i de 2 Aar 1820 og 21 til en Udenlandsreise.

Om Eftermiddagen kiørte jeg med Etatsraad Viborg og Stutmester Nielsen¹⁾ til Svanemøllen, hvor vi saae en enorm stor Oxe og flere Ting. Det var en ret morsom Tour. — Om Aftenen i Selskab med Langbergs. Bruun, Rawert, to Frøkener Olsen (om hvem Br. bemærkede „at de der ei kunde gjøre deres Fornemhed giældende“) den nydelige Miss Neven, vare der med flere. Der legedes Blindebuk og dandsedes. Det var ikke nogen Søndag Aften; iøvrigt ret behageligt og mindre genert, end stundom til daglig Brug. — Bruun har nu bestemt lovet mig, at gaae derhen med mig allene en Aften. — Marie var yderst munter og interessant. Veiret var i Dag usigelig deiligt, klart, varmt og stille — en Dag som sidst i April. I Haven ved Svanemøllen blomstrede Sommergiækken, og Bellis i Viborgs Have. — Paa Volden var mangfoldige Spadserende. Just som jeg gik derop fra Bibliotheket havde en efter Sigende meget velklædt Mand skudt sig i Kirsebærgangen. (Jeg erfarede senere, at det var en forhenværende Maanedslieutenant Warming, født i Sorøe).

5 Marts. Om Aftenen hos Fru Rahbek, hvor Hanne og Marie Langberg vare gaaede ud om Eftermiddagen. Jeg kom silde derud, og da begge vilde gaae hjem, fordi Fru Rahbek ikke befandt sig vel, fulgte jeg dem til Byen, og gik saaledes meget snart. Architekten Hetsch fandt jeg derude. Jeg veed ikke, hvorledes det kom, at jeg paa denne Vei til Byen blev saa heldig stemt, og følte mig saa besynderlig lykkelig, som jeg ikke meget længe veed at have følt mig. Det var klart Maaneskin; jeg vandrede tilfreds, og lettere om Hiertet, end jeg ellers pleier at være med de kiære Piger til deres Hiem, og gik derfra lige hjem,

¹⁾ Fr. Carl Emil N., 1769—1851, jfr. Erslews Forf.-Lex.

da det var noget sildigt. I en meget lykkelig Stemning gik jeg ned til Deichmann, og vilde foreslaaet ham at gaae ud med mig, da Fru Deichmann var gaaet ud til hendes Moder; men Jomfru Bruun var der; de øvrige kom siden hiem; og Fru D. havde, uden ret at kiende mig, mødt mig, da jeg gik hiem med Hanne og Marie. Jeg endte denne Dag i en ganske uformodet Munterhed.

Om Eftermiddagen skrev jeg til Conferentsraad Moldenhawer, og, efter hans Forlangende, gav ham Underretning om, hvad jeg havde skrevet til Geheimeraad Moltke i Aalborg om Bibliothekets Doubletteren. Jeg underrettede ham tillige om Erholdelsen af Reisestipendiet.

6 Marts. Skrev til Geheimeraad Bülow i Fyen (deri meldte jeg ham om Brevet til Hammarsköld, og underrettede ham om det erhholdte Stipendium) til Clauswitz og til Pastor Outzen¹⁾ i Breklum.

Om Morgenen besøgte mig Prof. Bloch fra Roeskilde, der forekommer mig som en meget sindig, grundig, alvorlig Mand.

7 Marts. Søndag. Det gjorde mig ret ondt, at jeg denne Dag ikke kom i Kirke, da jeg meget havde ønsket at høre Mynster, som prædikede til Høimesse. Herover, og over andre Tilfælde, blev denne Søndag mig næsten spildt. Jeg gik tidlig ud om Formiddagen for at gratulere Dr. Ralff²⁾, hvis Fødselsdag det var; maatte her imod min Villie drikke Viin og var dermed uskikket til videre Brug af Formiddagen. Med Deichmanns gik jeg siden en lang og behagelig Tour, spiste til Middag hos Viborgs Kl. 5, og gik Kl. 8 til Langbergs, hvor jeg dog slet ikke var oprømt, og talte meget lidt med Hanne. Mr. Jones³⁾ og hans Kone var der. Jeg vilde gaaet tidlig hiem; men uden at jeg vidste det, var Klokken bleven 12.

8 Marts. Et fortræffeligt Foraarsveir, og en ret heldig Dag! — Jeg havde Audients om Formiddagen hos H. M. Kongen, for at takke ham for Reisestipendiet, og fandt ham endnu mere venlig og mild, end da jeg forrige Gang var hos ham. Han

¹⁾ Nicolaus O., 1752—1826, antikvarisk Forfatter, se Dansk biogr. Lex.

²⁾ Georg R., 1762—1833, Dr. med., Læge.

³⁾ Richard J., Sproglærer.

talte selv til mig om Olufsens Angreb paa Christian IV og sagde mig, det havde været ham kiært at læse mit Svar derpaa i Skilderiet. Mod Olufsens Udfald yttrede han en levende Indignation. Jeg sagde ham, at man vel ikke ganske kunde tilregne Olufsen Alt hvad han i den senere Tid skriver, da Sygdom i saa høi Grad har svækket ham. Efterat han herom, og om min Reise havde talt adskillige Minuter med mig, foredrog jeg Kongen mit Ønske, at turde forelægge ham en Prøve paa en Udarbejdelse af den danske Historie, hvortil han svarede, at det vilde være ham en Fornøielse at modtage den. — Denne Audience er den behageligste, jeg endnu har havt hos H. M. og den satte mig i et overordentlig godt Humeur. — Jeg var om Eftermiddagen hos Fru Rahbek, hvor jeg morede mig et Par Timer særdeles vel. Paa Hiemveien gik jeg ind til Langbergs, og blev der et Par Timer; men gik hiem uden at spise. Fru Danckel¹⁾ var der — en elskværdig og behagelig Kone — og Frøken Ellbrecht, en smuk Pige, som veed, at hun er det, og for Resten ikke siger meget.

9 Marts. Skrev til Præsten Monrad²⁾ i Greis, som jeg meget længe har skyldt Svar paa et Brev, jeg i Slutningen af Sommeren i Fior modtog fra denne min redelige Ven; og tilmeldte min Fader Efterretningen om Reisestipendiet. — Jeg var om Aftenen hos Deichmanns, hvor Viborgs vare budne. Mit Forsæt, herefter ikke at spise til Aften eller nyde mange spiritueuse Ting om Aftenen haaber jeg med Guds Hielp, at udføre, og troer, at det ikke blot med Hensyn til min Sundhed, men ogsaa til min Virksomhed, vil være mig meget gavnlige. Med eet kan Naturen ikke vænne sig ganske til en saadan Forandring; dog har jeg i et Par Dage befundet mig kiendeligere vel derefter.

10 Marts. Havde Besøg om Formiddagen paa Bibliotheket af Architekten, Hr. Nystrøm fra Stockholm, som bragte mig Brev fra Hammarsköld, dennes Svenske Vitterhets Historie 1ste Deel, og hans Stridsskrift imod Walmark³⁾, i Anledning af dennes An-

¹⁾ g. m. W. G. D., 1785—1826, Assessor i Politiretten, siden i Højesteret.

²⁾ Hans Chr. M., 1780—1825, tidligere Præst paa Guineakysten.

³⁾ Peter Adam W., 1777—1858, svensk Forf. og Bibliothekar.

greb paa H. og paa min Udsigt over den svenske Literaturs Epoker, der findes i nogle Nummere af *Almänna Journalen*. — Denne Nyström, en ung, ganske opvakt Mand reiser udenlands i nogle Aar paa den svenske Krones Bekostning, hvortil han nyder et offentligt Stipendium af 500 Rdl. Hamburg. Bco. og dertil har den svenske Konge endnu af sin egen Casse lagt 100 Rdl. Han er en god Ven af Hammarsköld og naturligviis paa den nyeste Skoles Parti. Om Ling¹⁾ dømte han omtrent som jeg; og jeg mærker deraf, at ogsaa Hammarsköld ikke holder meget af den svenske Grundtvig.

Om Eftermiddagen var jeg hos Prof. Müller, hvor Thiele om Aftenen skulde oplæse sin Tragoedie; men jeg blev der ikke. Jeg drak Thevand hos Fru Deichmann og var siden hiemme hos mig selv.

11 Marts. Conferentsraad Moldenhawer var paa Bibliotheket og sagde mig ganske kort, at han havde modtaget mit Brev, uden at tale videre om Stipendiet. Hans Søn, hører jeg, tænker at reise i Sommer med Thiele og de øvrige. Jeg var om Eftermiddagen hos Etatsraad Collin, og hos Fru Carlsen, som jeg ganske uformodet hører, vil flytte ud til G. Kiøgegaard næste Mandag.

Om Aftenen var Hr. Nyström hos mig, og jeg var ellers hiemme. En halv Times Tid var jeg om Eftermiddagen hos Langbergs.

12 Marts. Hos Nyerups om Formiddagen og gratulerede ham til hans 60de Fødselsdag. Jeg bragte ham ogsaa 1 Exemplar af Hammarskölds Anteckninger om Svenske Vitterheten. — Spiste om Middagen hos Fru Carlsen, drak Thee hos Langbergs, og var siden hiemme. Deichmanns var hos Viborgs; men jeg gik ikke derud.

13 Marts. Conferentsraad Moldenhawer var paa Bibliotheket og talte om en Fornyelse af Reglementet for Bibliothekets offentlige Brug, hvortil jeg vil levere ham et Udkast. Hos Etatsraad Fischer²⁾ i Cancelliet saae jeg Directionens Forestilling til

¹⁾ Peter Henrik L., 1776—1839, Digter og Grundlægger af den svenske Gymnastik.

²⁾ Georg Chr. F., 1772—1825.

Cancelliet om en Forandring og Skærpelse i Forordningerne om Bogfrykkernes Leverance til Universitets-Bibliotheket, med Moldenhawers Erklæring derover, som var ubetydelig af Indhold, og ingenlunde klar eller fuldstændig.

Min Søster drak The hos mig, og vi vare siden inde hos Deichmanns. Om to Døgn forlader hun Kiøbenhavn; og hvor lidt har jeg egentlig nydt af hendes Omgang!

14. Marts. Søndag. Nei! Mennesker raade ikke over Livet! — men Du allene, Verdens almægtige Herre! Saa styre Du da ogsaa min ringe Tilværelse, som Din evige Godhed vil det; og Din Visdoms Spor lære min Siæl at lyde med Tro og Tillid, hvorledes end den Skiebne bliver, Du vil beskikke mig!

Veiret var paa denne Dag fortræffeligt; ganske som en smuk, solklar, noget kold Dag i Slutningen af April eller Begyndelsen af Mai. — Jeg vilde aflagt Besøg hos Geheimeraadene Schimmelmann og Møsting, for at takke for Stipendiet; men den første var ikke hiemme, og den sidste syg. Grev Lerche vilde jeg besøgt, men traf ham heller ikke hiemme. Til Middag hos Fru Carlsen. Om Eftermiddagen med Hans¹⁾ hos Deichmanns. Om Aftenen hos Langbergs. Der var ikke muntert. Hanne talte meget om min Reise, hvorover ogsaa Justitsraad Langberg udlod sig paa en noget egen Maade, og saaledes som jeg kunde vente det. Mit Forsæt, ikke at spise om Aftenen, har jeg i 8 Dage holdt, skøndt det berøver mig mangen behagelig Aften-time. Jeg troer, i det hele vil jeg komme til at befinde mig saare vel derved, og ved at aflægge Nydelsen af stærke Drikke.

15. Marts. Marie Langbergs Fødselsdag. Jeg sendte hende om Morgenen en Bog, og var der om Aftenen til The, men blev der ikke. Consul Meldahl fra Tripolis skulde komme der. Rarwert, Frøken Dreierne, Frøken Claussen og Frøken Ellbrecht vare der. Fru Carlsen reiste Kl. 3, og jeg tog Afsked med hende og min Søster, inden de reiste. — — Brev fra min Broder med Efterretning om Emilie²⁾. — Skrev om Aftenen paa et Brev

¹⁾ Hans Anthon M., f. 1786, Molbechs Broder, Styrmand, jfr. Tidskr. for Søvæsen 1901.

²⁾ M.'s Søster, f. 1793, død ugift.

til Hanne, der bliver afgjørende for mit hele Livs Skiebne. — Gud styre denne til det Gode, til min Siæls Salighed og til mit Hiertes Fred — fremfor alt til det elskede Væsens Lykke!

16. Marts. Skrev et Udkast til det fornyede Reglement for Bibliotheket, som jeg i Morgen tidlig maa bringe Moldenhawer. — Om Formiddagen hos Dr. Mynster, som det altid glæder mig hiertelig at see. — Jeg var om Eftermiddagen hos Bruun, der modtog sine Bøger fra Paris — en betydelig stor Kasse — og var inderlig glad derover. — Nystrøm var hos mig om Eftermiddagen. Jeg sluttede Afskriften af mit Brev. Til Claussens blev jeg buden til Torsdag Aften. Endnu er det ikke besluttet hos mig, om jeg gaaer derhen.

Jeg var om Formiddagen hos Fru Buntzen, der var saare venlig og elskværdig indtagende.

17. Marts. Bragte Conferentsraad Moldenhawer om Morgenens mit Udkast til Bibliotheks-Reglementet. Veiret i høi Grad stormfuldt og uroligt, med stærke Byger og Snee, koldt og umildt.

Saa er det giort, det afgjørende Skridt! — Om Eftermiddagen imellem 4 og 5 tog Hanne det Brev, der skal afgjøre min Skiebne, af min egen Haand. Neppe ahnede hun dog dets Indhold; skiøndt min Siæls voldsomme Bevægelse var læselig nok i mit Udvortes, og blev heller ikke ubemærket af hende. Hvor usigelig gierne havde jeg i det Øieblik, da hun modtog Brevet, kastet mig for hendes Fod — men det maatte jo læses af hende — og jeg maatte ile med min smertelige Følelse og med al min Kiærlighed bort fra den elskede Gienstand, ud i en oprørt, stormende, umild Natur! — Et Billede paa mit Liv! — Har jeg ikke altid maattet flye det, jeg elskede? — Gud styre Alt til det Gode! Hans Villie skee, og ikke min! Gud giøre kun Hanne lykkelig — og da vil jeg gierne lide endnu mere end jeg alt har lidt og lider!

Hvor var hun sød og elskværdig! — Hvad om jeg aldrig skulde see hende mere, den ædle, hulde, fromme Skabning! — Længe stod jeg, da hun fulgte mig ud, i det ydre Værelse, inden jeg kunde rive mig bort, og tage Brevet frem. Hun tog

det, med sædvanlig Mildhed, som det syntes, uden kiendelig Bevægelse. Skal jeg i Morgen see hende?

18. Marts. Om Formiddagen et ikke behageligt Optrin med Moldenhawer paa Bibliotheket. Han var, som saa tidt, noget urimelig, men jeg blev i Utide hastig, og forsaae mig virkelig deri mod ham. Med den ham i sildigere Tider egne Godmodighed, der rørte mig meget, bød han selv til at jævne det Forefaldne, og vi skiltes venskabeligen ad.

Om Eftermiddagen, som jeg intet mindre ventede, overraskedes jeg ved en Bog og en Billet fra Hanne. Hun erklærer mig deri, at jeg først maa tilskrive hendes Fader, „at hendes Forældres Villie altid har været hende det Helligste og Kiæreste paa Jorden;“ og at det er hendes Fader „der maa bestemme hendes Skiebne.“ — Med forunderlige, aldrig i mit Liv prøvede og meget blandede Følelser læste jeg disse Linier; jeg kan aldrig glemme det Indtryk, de gjorde paa mig. — Jeg maatte jo følge den elskede Piges yttrede Villie, som talte om den Følelse, hun ikke anderledes vilde — eller kunde udtrykke. Det stod klart for mig, hvad jeg maatte skrive; og inden jeg om Aftenen gik til Claussens, var mit Brev færdigt. — Jeg gik derhen Kl. 9. Der var et stort Selskab, og mange Fruentimre, som jeg ikke havde Øie for. Jeg befandt mig ilde, og min Siæl var i den heftigste Bevægelse. Seent nærmede jeg mig Hanne, som jeg længe ikke engang saae, og talte faa Ord med hende. I mange Aar har jeg ikke med saa frygtsom en Følelse nærmet mig hende. Hendes Aasyn var meget stille, ikke uden Spor af Bevægelse, og hun forekom mig, enten nedslaaet eller forlegen. Dog talte hun til mig med en udvortes Rolighed, der ikke stod i min Magt. — Jeg talte iøvrigt kun med Frøken L. Claussen, hendes Fader, Biskop Münster og Marie. Kl. 11 gik jeg hiem.

19. Marts. Om Morgenen sendte jeg Hanne mit Brev til hendes Fader, og skrev hende selv til. — Mit Nervesystem var meget angrebet; dog følte jeg mig op ad Dagen meget bedre.

Brev fra Hammarsköld og Monrad i Greis. Besøg af Major Tucher fra Nürnberg. — Hos Rosenvinge om Eftermiddagen.

Jeg drak The hos Fru Viborg; og var ikke oplagt til noget i Dag, uden til mit Arbeide paa Bibliotheket.

20. Marts. En mørk og tung Dag! — Jeg befandt mig ilde; mit Humeur var i høi Grad nedstemt, og en ængstende Modløshed betog mit Sind al Lyst og Frihed. Jeg føler en Svaghed i mit Nervesystem, der tiltager dagligen, og forundrer mig kun over, at mit Hoved ikke mere angribes deraf; thi i rolige Øieblikke kan jeg bruge dette uden Hinder, og bedre endog end i Tider, da jeg var langt mindre syg paa Siælen og langt raskere i det Hele. — Jeg besøgte om Eftermiddagen Mægler Swane — efter meget lang Tids Forløb — og traf der Line Claussen. Jeg var ogsaa hos Bruun, hvor Bolette kom; og drak The hos Deichmanns. — Om Aftenen befandt jeg mig bedre. — Hvorledes, med hvilke Følelser og hvilken Tilstand vil jeg slutte Dagen i Morgen? — Guds Villie skee! — Maatte kun, ihvad Skiebnen bringer mig, dens lykkeligste Gave ikke blive mig fordærveligere, end al Sorg og Længsel! — Dog, lad endog mit Legeme fortæres, min Aand skal dog stræbe Dag for Dag at hæve sig til et renere og høiere Liv; og dertil skienke Gud mig sin Naade! — Han giøre ogsaa Hanne lykkelig ved hendes Dyd og Fromhed, dersom hun ved min Kiærlighed ikke kan blive det! — For hende skal alle mit Hiertes Suk hæve sig til den evige Fader, som dog heller ikke har forladt mig midt i mit Livs øde og sørgelige Mørke. Gud skienke hende den Lyksalighed, der vel aldrig vil blomstre for mig i Livet, og forunde mine arme Forældre Fred og Lise i deres sidste, tunge Dage!

21. Marts. Søndag. Jævn døgn i Vaaren. Justitsraad Langberg var hos mig om Formiddagen Kl. 11. Han var meget venlig og hiertelig imod mig; og uden ganske at dølge, hvad han i min Stilling, i min Plan at reise, m. m. fandt betænkeligt, erklærede han Hannes Ønske for sit. — Jeg tilbragte Formiddagen i en ængstende Uro. Hos Fru Lange spiste jeg om Middagen. Kl. 6 var jeg hos Hanne — og til denne Time knytter sig mit hele øvrige Livs Skiebne. Aftenen gik lykkeligt; jeg mærkede ikke, hvorledes mine Legemskræfter og mit Nervesystem angrebes medens jeg nød den lykkelige Kiærligheds Salighed. Hertil kom,

at jeg nød for meget Viin. Jeg gik hiem Kl. 11; men vaagnede Kl. 2 med et saa oprørt Blod, at jeg maatte staae op; jeg tilbragte den øvrige Tid af Natten med at skrive til Hanne og Bruun.

22. Marts. Bruun besøgte mig, efter at have modtaget mit Brev, om Morgenens Kl. 9. Hans Glæde var i høj Grad inderlig, varm og deeltagende; jeg troer, Ingen kan føle det mere, end han. — Jeg var hos ham om Eftermiddagen; vi gik en lang Tour paa Volden, og han søgte at berolige mig i Henseende til min Helbreds uheldige Symptomer saa godt, det var ham muligt. — Desværre, jeg troer ikke, han seer, hvor jeg lider, og Følgerne deraf, i et ganske klart Lys. Jeg var siden hos Rosenvinge, hvis Glæde og Deeltagelse, saavel som hans Kones, rørte og glædede mig inderligen. — Kl. 6 gik jeg til Langbergs, og fulgte om Aftenen Hanne og Marie hen til Frøken Dreierne. — Yderst mat og træt kom jeg hiem, efter en Dag, hvori min hele Stemning havde været til det yderste exalteret. — Hannes Kiærlighed overgaaer i Varme og dyb Inderlighed Alt, hvad det var muligt for mit Hierte og for min Tanke at fatte. Hvor ulykkelig er dog jeg, som i Stedet for at kunne nyde den Følelse, der vil udgiøre mit Livs høieste Salighed, i dens hele dybe Fylde, mere maa stræbe at dæmpe den, hvis den ikke skal fortære mit Livs sidste Kræfter — og Gud allene veed, om det ikke dog vil skee, og om den Tilstand, hvori jeg nu befinder mig, ikke vil endes med en Sygdom, der ender min Salighed tilligemed mine Lidelser. Gud giøre da allene den ene, mig elskede Pige lykkelig, og forunde min Siæl den Fred paa hin Side Graven, som jeg her i Livet forgiæves har søgt.

Om Morgenens skrev jeg til Hanne, til Fru Rahbek og Fru Carlsen. Jeg modtog om Eftermiddagen et inderlig kierligt og hierteligt Brev fra Fru Rahbek, og skrev hende til anden Gang om Eftermiddagen. — Bølling fortalte jeg paa Bibliotheket min Forlovelse. Hos Viborgs var jeg om Eftermiddagen og talte en Times Tid med Fruen, der var meget hiertelig oprigtig og ædel. — Om Eftermiddagen talte jeg med Fru Deichmann, som jeg Mandag Morgen havde skrevet til. Hun var, som det syntes,

ikke i godt Humeur, og hendes Alvor opmuntrede mig ikke. Hanne D. viste mig en ret elskværdig og venlig Deeltagelse, der var mit Hierte meget kjær. — Faa Mennesker kunde være lykkeligere, end jeg, med en Pige som Hanne, med saamange troe og varmt følende Venner — og dog, o Gud! bliver jeg det vel aldrig! — Maatte hun dog aldrig dele min dybt i mit inderste Væsen rodfæstede Ulykke, som det vel ikke er nogen menneskelig Magt givet at borttage, dersom ikke Gud dertil forunder mig sin mægtige Bistand.

24—27 Marts. Disse Dage ere henrundne i sørgelig Glæde. Jeg har seet og ahnet, hvad der kunde være mit Livs høieste Lyksalighed, hvad der kunde med den kraftigste Virkning føre mig paa det Godes Vei til evig Salighed; men jeg har ikke nydt det; thi en giftig Orm nager mit Indre, og fortærer min ædleste Livskraft. Forgieves vil Bruun berolige og trøste mig; jeg seer og føler det Farlige og Ulykkelige i min Tilstand bedre, end han.

Onsdag Efterm. (d. 24de) var jeg med Hanne hos Fru Deichmann og hos Fru Rosenvinge; og begge modtog hende med den hertelige Venlighed som hun kunde vente sig af disse gode, elskværdige Koner. Hvorledes skulde man vel ogsaa anderledes modtage den himmelske Siæl i den mest indtagende udvortes Skikkelse? — Torsdag Middag gik jeg første Gang med Hanne en Tour paa Volden. Veiret var klart og mildt. Hun var lykkelig — o havde jeg dog ogsaa kunnet været det saaledes, som mit Hierte havde Evne dertil! — Vi talte meget om hendes Faders Ængstelighed. Ved Gud, den er ikke uden Grund! — Løverdage Aften vare vi paa Comedien med den fromme Line Claussen. Jeg var om Efterm. hos Bruun, der nu raadede mig indstændigen næste Form. at bruge et varmt Bad.

28 Marts. Søndag. Om Form. tog jeg Badet i Conf. R. Bruuns Bade-Indretning i Hotel du Nord. Det var første Gang i mit Liv, jeg forsøgte et varmt Bad. Det bekom mig overordentlig vel, og jeg sporede en øieblikkelig forunderlig beroligende Virkning deraf; men desværre, at den kun var forbigaaende! — Jeg følte mig styrket og oplivet, og megen indvortes Varme efter at have forladt Badet.

Jeg besøgte Fru Buntzen, som jeg i Fredags paa hendes Fødselsdag skrev til; hun havde været syg den Dag, og var endnu ikke vel. Det er i Sandhed en saare indtagende Kone.

Med ubeskrivelige Følelser fulgte jeg Hanne første Gang til Guds Huus, hvor vi hørte den ædle Mynster prædike til Aftensang. Hvor dybt smertede det mig i mit Inderste, at jeg maatte føle mig sønderknuust for Guds Aasyn, og ikke med den rolige Glæde som i fordums Dage kunde staae paa det hellige Sted. — Naar, o Gud, skal den Dag oprinde, da Din Vredes straffende Haand ikke længer skal hvile over mig? Hvor skal jeg finde den Vei, der kan føre mig til Lysets Fred, og borttage Mørkets Qval fra mit Hierte?

Om Middagen spiste jeg hos Langbergs. — Kl. 6 gik Hanne og jeg ud til Viborgs, hvor Alle modtog hende med hiertelig Venlighed, og hvor hun fandt sig meget tilfreds. — Om Aftenen vare vi hos Claussens. Her var ikke meget muntert; men jeg var det mere, end jeg i mange Dage har været.

29 Marts. Jeg befandt mig endnu i Dag meget bedre end sædvanlig, og følte en kiendelig Virkning af Badet. Men det befriede mig ikke fra en Aften, hvor mine Lidelser fornyedes ganske som tilforn. Hos Langbergs var Frøken Persling, som man kan have nogen Ret til at finde utaalelig, Frøken Ellbrecht, som var ret elskværdig, og Jacobsen, som jeg egentlig har en ganske ubillig Antipathi imod; men som det dog, uagtet jeg erkiender dette, aldrig nogensinde var mig muligt nærmere at slutte mig til. — Jeg gik hiem med det tungeste Sind af Verden — i Stedet for at jeg kom ganske munter og fornøiet. — Fra Lovise¹⁾ og Fru Carlsen fik jeg Brev i Dag, og begyndte et Brev til Fru Güldencrone.

30 Marts. Jeg skrev og afsendte Breve til mine Forældre, til Geh. Raad Bülow i Fyen og til Fru Güldencrone. Om Aftenen læste jeg 1ste Akt af die Jungfrau von Orleans for Hanne og Marie, der syntes at interessere dem begge, uagtet jeg læste slet og med Vanskelighed, og befandt mig denne Dag ubeskrivelig ilde og tungsindig.

¹⁾ Molbechs Søster, f. 1787, som opholdt sig hos Carlsens paa Gl. Kjøgegaard.

31 Marts. Om Middagen gik jeg en Tour med Hanne i Kongens Have, fulgte hende hjem og spiste allene med hende. Dette var mig usigelig behageligt, og uagtet Alt hvad der kunde hindre det hos mig, følte jeg mig i disse Timer overordentlig vel og lykkelig; jeg blev endog siden ret munter og tilbragte en Times Tid efter Bordet med Hanne og Marie ret fornøjet.

Om Aftenen modtog jeg et Brev fra Fru Rahbek, der ikke tiltalte mit Hierte saaledes som det forrige, og som jeg ikke følte mig stemt til at besvare. Jeg var hjemme om Aftenen, befandt mig ret vel, og skrev et Brev til Hanne. — Deichmann var hos mig om Morgenen og talte med mig om Sanders Udfald imod ham i Skilderiet Nr. 26, angaaende det nye Oplag af hans Odeum. Jeg kunde ikke andet end sige ham, at han ikke vel kan lade det ubesvaret.

1ste April. Veiret slet, mørkt og regnfuldt. — (I Anledning af Forslaget fra Universitets-Directionen til Cancelliet om en ny Anordn. for Bogtrykkerne i Hens. til Levering af Bøger til Bibliotheket, hvorpaa Moldenhawer havde givet en Erklæring, skrev jeg min Betænkning om denne Sag i et Brev til Et. R. Fischer). — Neppe kunde jeg om Morgenen for Mathed faae dette Brev fuldendt, og denne overordentlige Mathed fulgte mig hele Dagen. — Hanne var om Efterm. gaaet ud til Fru Rahbek, skjøndt Veien var yderst sølet. Jeg gik derud Kl. halv 8, og kom ganske udmattet derud; men befandt mig i det Hele ikke ilde ved denne Mathed. Det var mig en lykkelig Aften, og en af de gladeste, jeg længe har havt. Baade Rahbek og Fru R. vare høist venlige og elskværdige. Jeg kunde i min nærværende Tilstand ikke finde mig bedre. — Ret rolig og tilfreds gik jeg hjem med min søde Pige, og Repp fulgte os. Jeg begyndte idag at bruge den mig af Bruun foreskrevne China-Decoct.

2 April. Mindre mat om Form. end i Gaar. — Efterat have spiiet gik jeg ud til Fru Rahbek for at takke hende for den forrige lykkelige Aften. Hun forærede mig en nydelig Tegning af hende selv, Thorvaldsens Billede (efter hs. eget Basrelief: Alexanders Triumf, hvor han i en af Følget har fremstillet sig selv). — Stærk Blæst; men fuldkomment Foraarsveir. Markerne

allerede grønnende. Mange Marker omkring Byen ere tilsaaede. Jeg var hos Langbergs om Aftenen og bedre, end nogen foregaaende Aften. — Efter Bordet kom vi til at tale om Frøken M. Dreier; og jeg var maaskee noget for aaben med at sige min Mening om hende; jeg burde i det mindste ikke gjort det i de øvriges Nærværelse.

3 April. Skrev til min Broder Carl (hvis Udnævnelse til Overlærer i Nakskov Dr. Mynster Dagen tilforn havde meddeelt mig) og til Lovise. — Hos Deichmann modtog jeg endelig de i Fior Efteraar bestilte franske Bøger til Læseselskabet. — Bruun var hos mig om Morgenen; vi talte meget om min Reise, som jeg er ganske bestemt at ville tiltræde i October; dersom Moldenh. ikke sætter sig derimod.

4 April. Søndag. Hiemme hele Formiddagen. Herligt Veir. Med Hanne, Marie og Frederika¹⁾ gik jeg en vakker Tour over Volden til Toldboden, hvor vi Alle fandt det meget smukt. — Jeg spiste hos Langbergs, og var ret glad i mit Hierte. — Langbergs skulde om Aftenen til Bogtr. Brünnich. Jeg gik da hiem; begyndte paa et Brev til Clauswitz, og gik om Aftenen med Deichmann ud af Porten; han til sin Svigermoder, jeg til Rahbeks, hvor jeg blev, og gik siden ind med Deichmanns. — Om Middagen viste jeg Hanne min Reiseplan, som jeg Dagen tilforn havde udkastet.

5 April. Hos Viborgs om Middagen; det var Etatsraadens Fødselsdag, og der var et stort Selskab, hvor det som sædvanligt gik høist overflødigt til med Drik. Jeg morede mig ikke synderligt; mit Sind staaer ikke mere til dette Slags Lystighed. Fru V. og Etatsraaden bad Hanne og mig til om Aftenen; men hun havde ikke Lyst til at komme blandt denne Sværm af fremmede Mandfolk, og jeg lige saa lidt. — Denne hele Dag var i Øvrigt paa et Par Aftentimer nær næsten spildt for mig.

6 April. Brev afsendt til Clauswitz. — Skrev til Lovise om at reise til Gl. Kiøgegaard i Paaskedagene. — Fru Deich-

---

¹⁾ Hannes yngste Søster, f. 1803, g. 1825 m. Justitsr., Raadm. i Kbh. C. V. Th. Münter.

manns Fødselsdag — Gud lade hende leve lykkeligt og i Glæde ret mange Aar! —

Om Form. var jeg med Hanne paa Konst-Udstillingen paa Charlottenborg. Her henrykte mig især en herlig Copie af Raphaels Madonna di S. Sisto i Dresden, ved Jensen. Dette er og bliver for min Siæl det første af alle Malerier; i det mindste har hidtil intet overgaaet dette i Virkning paa mig. Copien er i det Hele skøn; enkelte Feil kunne ikke betage den sit Værd. Man dadler Englehovederne og P. Sixti Ansigt. Titians Venus, skøndt fortryllende ved sin uforlignelige Carnation gad jeg, ved Siden af denne Madonna, neppe see paa. — Et herligt Klippe-Landskab af Dahl indtog mig ogsaa særdeles meget, og satte mig levende ind i den svenske Natur og i Granitens Hiem.

Om Aftenen med Hanne hos Deichmanns. Jeg glædede mig usigeligt over den Interesse, hun mødte hos Alle, og over den Elskværdighed, hvormed hun deeltog i det hende fremmede Selskab. Der var ogsaa ret muntert, og jeg selv mere tilfreds, end jeg længe har følt mig.

7 April. Min Broder Carl kom hertil fra Frederiksborg, hvor han for et Par Dage siden var kommen med sin Familie. Vi vare om Middagen samlede hos Langbergs. Veiret var deiligt. Jeg gik en Tour med Hanne paa Volden.

8 April. Skiærtorsdag. I Kirke med Hanne, hvor jeg hørte Mynster til Aftensang. — Om Middagen i Selskab med min Broder, hans Familie og hans Svoger Hübner fra Frederiksborg. — Om Efterm. var jeg med Hanne hos Admiralinde Ellebrecht¹⁾, hos Fru Bruun, der ikke var hiemme, og hos Madame Thyberg, hvor vi endnu ikke havde været. Jeg ventede Lovise om Aftenen; men hun kom ikke. —

9 April. Om Morgenen tidlig kom Karlen til mig fra G. Kiøgegaard, og meldte mig, at Fru Carlsens Vogn var her for at hente mig, og jeg bestemte at ville kiøre Kl. 9. Just som jeg vilde gaae, kommer han med den Besked fra Hr. Schönberg, at denne Person — om hvis Udreise og Deeltagelse i den til

¹⁾ Birgitte Marie E., f. Arenfeldt, 1761—1842.

mig indsendte Vogn jeg var aldeles uvidende — ikke kunde kiøre før Kl. 1, i Fald det saaledes føiede sig, at han vilde reise ud. Opbragt over denne Uartighed og Impertinence lod jeg Karlen gaae sit Skud, og besluttede ikke at tage ud med Vognen, efterat jeg i et Brev til Fru Carlsen havde forklaret hende Aarsagen. — Da jeg engang havde bestemt, at ville tage paa Landet i Helligdagene, gik jeg Kl. 1 til Roeskilde, hvor jeg kom omtrent Kl. 7, og fandt den venligste Modtagelse hos den gode Postmester Sørensen og hans brave Kone.

10 April. Om Form. gik jeg en lang Tour til Bierget og omkring Byen. Jeg var hos Amtsprovst Hertz om Aftenen. Denne yderst godmodige Mand behager mig meget, og han synes ligeledes at finde Behag i mit Selskab.

11 April. 1ste Paaskedag. Spiste om Middagen hos Hertz, og var om Eftermiddagen med ham og hans Familie i Domkirken, hvor hans ældste Søn prækede til Aftensang. — Om Eftermidd. gik jeg til Bidstrupgaard, hvor jeg hilste paa Inspecteur Conradsen, hvis Omhu min Broder Carl skylder saameget i en høist ulykkelig Periode af hans Liv; videre gik jeg herfra gennem Boserup Skov, forbi Kattinge Mølleværk til Herslev, hvor den gode Pastor Krog og hans Kone meget overraskedes ved mit Besøg. — Om Form. skrev jeg til Hanne og til min Søster Lovise.

12 April. Om Form. hørte jeg en meget vakker Afskedsprædiken af Hr. Wegner, der er forflyttet som første Lærer og Bestyrer ved Seminariet i Jonstrup. Denne Mand har udmærkede Gaver til at prædike; og jeg ønskede Mynster hans ypperlige, kraftfulde Organ. — Om Efterm. kiørte jeg med Sørensen til Herslev, hvor vi tilbragte et Par Timer ret fornøieligt. — Aftenen tilforn havde jeg hos Sørensen gjort Bekiendtskab med Præsten Bang¹⁾ og hans Familie, som ikke betydeligt interesserede mig. Hans Søn Lic. juris Bang²⁾ skulde den følgende Morgen reise til Kiøbenh., hvorved jeg fandt en god Leilighed til at komme ind.

¹⁾ Domprovst Jacob Hansen B.

²⁾ Den siden bekendte Politiker og Minister P. G. Bang.

13 April. Kørte om Morg. Kl. 8 fra Roeskilde med Bang og et Par Jomfruer fra Kiøbenhavn. — Fra Damhuset gik jeg. Paa Vesterbro mødte jeg Hanne med hendes Søstre, der havde bestemt at gaae til Bakkehuset for at kiøre mig i Møde. — Ved et Tilfælde havde hun ikke faaet et Brev, jeg om Fredagen inden jeg gik til Roeskilde skrev hende til, og havde derfor til om Mandagen været ganske uvidende om, hvor jeg var. — Jeg forefandt et meget kiært Brev fra Geheimeraadinde Guldencrone, og skrev hende til samme Eftermiddag.

14 April. Skrev til Nicoll i Oxford og til Clauswitz med Capt. Wulff, som med Cadetbriggen seiler i Morgen til Woolwich. Med ham sendte jeg ogsaa C. nogle Bøger, Thorvaldsens Kobbere fra Bruun, og overdrog ham at kiøbe mig en Shakspeare, for en Priis af indtil 5 Pd. eller 20 Species. —

Om Efterm. gjorde jeg et behageligt Besøg med Hanne hos Fru Lange; siden vare vi hos Dankel¹⁾, med hvem jeg kom i stærk Disput om Sibbern, som han paa en utilladelig Maade vilde nedsætte. Dette Besøg morede mig aldeles ikke.

15 April. Gik tidlig om Morgenen en Tour paa Volden, der bekom mig særdeles godt. Jeg befandt mig ogsaa den hele Dag usædvanlig vel. Om Aftenen var jeg med Hanne hos Deichmanns.

Gave til Samfundet.

Fru Provstinde Vahl har vist Samfundet den Velvillie i December Maaned 1901 at skænke det tre Pakker haandskrevne Optegnelser, hovedsagelig bestaaende af hendes afdøde Mand, Provst Jens Vahls efterladte Forarbejder til hans „Slægtebog over Afkommet af Christjern Nielsen, Borgmester i Varde o. 1500“, og hans Brevvexling med Forskjellige angaaende samme.

---

¹⁾ Wolrath Chr. Danchell, da Assessor i Politiretten, se ovfr. S. 274.